

[MURARZYK *sb m*

N sg mur(a)rzyk.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Syn lub pomocnik murarza (możliwe też n-pers): Platea Iudaeorum [...] Murarzyk, a pers. fl. 2.
CracArtific 1551 nr 329.

Cf **[MURARCZYK]**

MK